

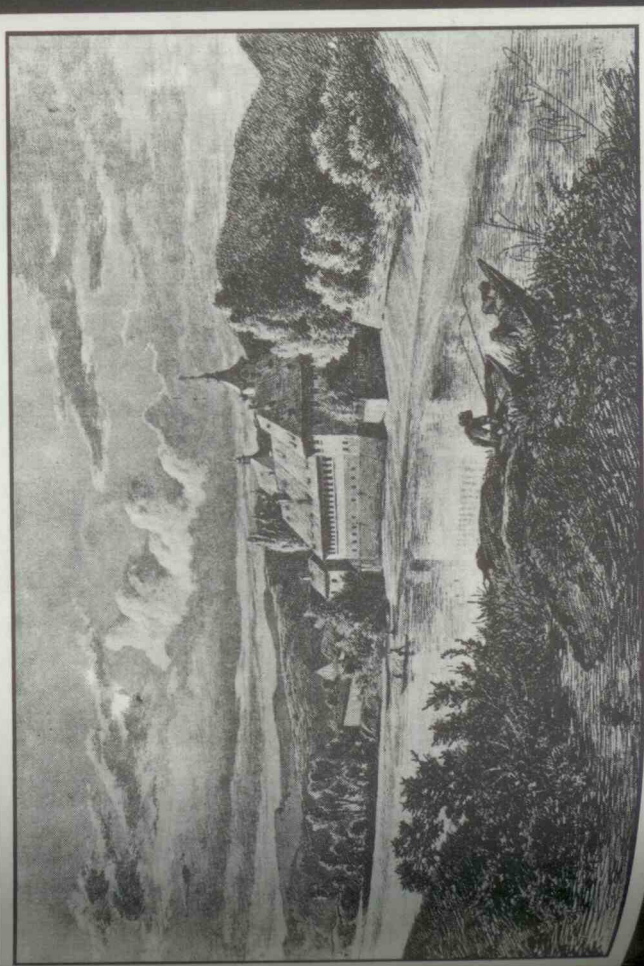
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

06·9

ROČNÍK VI

Kukátko

06.06.2000 V. BŘEČKA

252 29

DOBŘICHOVICE

-- jen tak mimochodem --

Ve své povídce O moudrosti Karel Čapek napsal: "Občané Boiôtští" ... Nepřišlo vás mnoho zabývat se se základními otázkami filosofie. Mezajímají vás vznešené problémy? ... Vím, mužové boiôtští, že vás právě zaměstnávají volby do místní bulé - a že v takové chvíli není místa pro moudrost - ba, ani pro rozum; volby jsou příležitostí chytráků."

Tato slova napsal Čapek v roce 1920, v době, kdy se vytvářel charakter československého státu, kdy mnozí lidé měli mnoho krásných představ a předsevzetí, ale málo politických zkušeností, horká srdce a málo chladného rozumu.

Lidský život - plný lidský život - vyžaduje obojí: vělost citu i rozum. Nyní stojíme před volbami my. Pro některé z nás jsou to první volby v životě, pro většinu pak první volby, v nichž skutečně vybíráme, volíme. Sami víte, že se v posledních týdnech vyrojilo množství stran a politických hnutí. Všechny strany slibují demokracii, svobodu a prosperitu; pro nedostatek času však jen málokterá mohla prokázat, že to se svým programem myslí vážně - a hlavně že ví, jak své cíle realizovat. To vše ukáže budoucnost. Doufejme, že u voleb dalších /mají být za dva roky/ budeme poučenější, že se budeme umět už lépe chovat jako svobodní občané znalí všech svých práv a povinností, že budeme i lépe znát skutečné činy a osobnosti všech politických sil našeho státu.

Dnes máme jeden úkol: zvolit takové představitelce státních orgánů, kteří nám toto dvoulété poznávání plnou měrou umožní a povedou nás cestou zajišťující důstojné postavení naší republiky ve světě a důstojné postavení člověka ve své vlasti. Nečekejme však, že ta cesta bude snadná - koneckonců i v Bibli se říká, že jen cesta trnitá vede do nebe.

Máme právo volit a skutečně vybírat. Ovšem ke každému právu patří neoddělitelně i povinnost. Naše povinnost se jmenuje zodpovědnost. Vybírejme s rozhledem, bez pomíjivých přání a malicherností. Nemysleme jen na sebe, ale na celou zemi, na celou řadu pokolení, která se zde vystřídala, na nás, kdo tu žijeme i na ty, kteří přijdou po nás. Nedopustíme, aby se i naše volby staly "příležitostí chytráků".

Dovolte mi uvést ještě několik vět Karla Čapka /Pilátovo krédo, 1920/.

" .. Jste jako malé děti, kteří věří, že celý svět se končí jejich obzorem a za ním že už není nic. Svět je veliký a je v něm místo pro mnoho věcí. Myslím si, že i ve skutečnosti je místo pro mnoho pravd. --- Musel by se udělat svět nesmírně veliký, rozložitý a volný, aby se do něho vešly všechny skutečné pravdy. A já myslím, že je takový. Když vstoupíš na hodně vysokou horu, vidíš, že věci splývají a jaksi se srovnávají v jednu rovinu. Z jakési výšky i pravdy splývají. Člověk ovšem nežije a nemůže žít na vysoké hoře; stačí mu, že vidí zblízka svůj dům nebo své pole, oboje plné pravd a věcí; tam jest jeho pravé místo a působiště. Ale časem se může podívat na hory nebo na nebesa a říci si, že odtamtud jeho pravdy a věci sice existují a není z nich nic ukradeno, ale že splývají s něčím daleko volnějším, co už není jeho majetek. Přilnout k této široké podívané a přitom pěstovat své malé pole, to je skoro cosi jako po-božnost ---"

Přeji nám všem, abychom pro věci a pravdy blízké nezapomínali na široké souvislosti našich drobných činů. Přeji naší krásné a tolikrát zkoušené zemi, aby volby nebyly příležitostí chytráků, ale věcí lidí rozumných a moudrých. To však záleží na každém z nás.

Alena Šarounová

P A M Ě T N Í C I A V O L B Y

Je to špatné s pamětí pamětníků ...

V našem vzpomínání na minulost máme mezery i omyly, na které už čte-náři upozornili; díky jim za to. Opravy uvedeme na konci našeho vzpo-mínání.

Takovéhle selhání paměti našťástí nepřinese žádně škody. Ale děsím se případů, kdy paměť jakoby vynechala úplně, a to v tak důle-žitých dnech před volbami, kdy ten výpadek může napáchat škody ob-rovské. Ze stejných úst, z nichž po léta plynuly stíznosti a nářky, náhle slyším, že ta nová vláda to vede nějak divně, když chce zdra-žovat - a že to dřív bylo lepší než teď ...!

Tady mne zamrazí. Ta ústa patří hlavě, kterou jsem po léta ře-dil mezi ty rozumné, ba inteligentní, a patří pamětníkovi v době konce války už dospělému /a tedy rozumně uvažujícímu/, kdy jsme se dozvíдали věci k nevíře: kterak občané městečka Mauthausen se dušo-vali, že neměli tušená, co se děje doslova za humny v koncentráku. Je tedy možné, aby za pár měsíců se z té hlavy vykouřilo, kdo nám

to do listopadu vládl a jakými metodami, že ve vzpomínkách je ta doba lepší než dnešní?! Mně to spíš připomíná ty mauthausenské, kterých jedinou starostí patrně bylo mít něco na talíři - a vem to čert, kolik lidí denně umírá někde za rohem, kde nás to neobtěžu-je ...

Co se týče voleb, asi se dopustím zase nepřesností; nebyl jsem ještě voličem - tenkrát se volilo od jednadvaceti - , takže moje vzpomínky se váží jenom na debaty rodičů. Na jejich nářky, jaký je to nesmysl těch 24 stran. Jak se mohou dohodnout na něčem rozumném, když každý potáhne za jiný konec v tom zamotaném klubku problémů. A ejhle! Nepoučitelní Čechové jdou do voleb - troufám si říci, že nejdůležitějších v dějinách samostatného státu - zase roztrfštění na téměř 3 desítky stran. Přitom slibuji - s nepatrnými obměnami - prakticky všechny strany totéž. Sledoval jsem několikrát TV program Volby '90 s nepřijemným pocitem, že mnohé straničky jsou dílem ne politiků, ale politikářů, kteří miní profitovat z nových poměrů za přispění newyslíci menšiny národa jako "politici představitelé" v sekretariátě j a k é k o l i strany, za peníze hrstky důvěřivců. Nebo si myslíte, že ta newyslíci menšina národa je tak veliká, aby např. "Volební trumf 22", Strana přátel piva, získala celých 5 % hlasů? Myslíciho člověka jímá hrůza nad tím, že každý hlas odevzda-ný kterékoli ministraně je ztracený pro d e m o k r a c i i a tedy odevzdaný bývalé totalitní moci! Myslím si, že ti politikáři nade-lají víc škody v rozhlase než v televizi, kde máme výhodu je vidět: od pohledu bych totiž některým z nich, jak se říká, nevěřil ani pozdravení.

Vyřůstal jsem v prostředí ryzí demokracie, podle některých po-litologů jediné skutečné ve střední Evropě. Fandím si, že jsem demo-krat do morku kostí. A jako takový stojím za tím, že Moravané mají právo vyslovit svůj názor na nové uspořádání své země. Že i pivaři či králíkáři a včelaři mají právo na své zástupce v parlamentě. Ale probůh !! V těchto volbách pořád ještě jde o jediné: upevnit demo-kracii! Toho ale dosáhneme jediné tím, že své hlasy nebudeme tříš-tit. Že dokonce potlačíme své výrazné sympatie k některé z politic-kých stran a v téhle nejdůležitější chvíli dáme svůj hlas těm, kdo mají naději stát se nejsilnější hrází proti totalitě minulosti. Vy všichni včelaři či pivaři: vydržte dva roky "pod nadvládou" demo-kraického bloku OF, když jste vydrželi - a k vašemu štěstí vůbec p ř e ž i l i - 40 let pod knutou totality! Sám váhám mezi rodin-nou tradicí Lidovců a mezi Zelenými, ale to je váhání do budoucna. Ve volbách '90 bez váhání vyberu v trojbarevném salátu třikrát sed-

mičku, tedy Občanské Fórum, abych měl jistotu, že se nevrátí staré doby a po volbách budu smět věnovat svoji práci té straně, která mě přesvědčí, že to s budoucností naší krásné země myslí nejlépe. Jestli to budou pivaři, mají ve volbách '92 můj hlas. Ale jestli tentokrát naši lidé dají své hlasy některé z houfu nových malých stran, pak si nemusí dělat starosti, co volit za dva roky: volby totiž nebudou. Tedy skutečné volby. Dostaneme zase na vybranou, jestli zvolíme KSČ nebo komunisty, a když je neznáme, stejně ziskají nejméně 99,6 % hlasů - to už přeci známe, že?

A nakonec zpátky domů. Věřte či nevěřte, ale máme v obci takové mozečky, které před c e l o s t á t n í m i volbami do parlamentu dokáží vyprodukovat myšlenku /hlasitě pronesenou/ vsutku geniální: "Občanský fórum volit nebudu, protože v našem fóru je mužskej, co má zkompromitovanou paničku." Bác! Doufáme, že takových mozečků je v naší zemi co nejméně a věřme, že naprostá většina má rozum zdravý a zdravě rozhodne, kdo si zaslouží její hlas.

E. Geissler

P R O Č B U D U V O L I T O B Č A N S K É F O R U M ?

Protože kdyby nebylo OBČANSKÉHO FORA, nebylo by ani svobodných voleb, v nichž mu chci dát svůj hlas.

Protože nikdy nechci a nemohu zapomenout na onen okamžik, kdy Václav Havel vysvětlil všem, kdo se vešli v podvečer 21. listopadu 1989 na Václavské náměstí, smysl a cíle OBČANSKÉHO FORA.

Protože nikdy nechci a nemohu zapomenout na další okamžiky, prožívané na Albertově, na Národní třídě, na Václavském náměstí, na Letenské pláni, v pražských divadlech, posluchárnách vysokých škol, na nádrovích pražských závodů, ve svatovítské katedrále. Nesmírně cenná a autentická idea, k níž jsme se zde hlásili, nese jméno OBČANSKÉ FORUM.

Protože OBČANSKÉ FORUM pro mě znamená především jedno jméno - Václav Havel - a jeden pojem - svoboda.

Protože s OBČANSKÝM FOREM je spojeno mé kýžené občanské napřimění.

Protože nemám rád partejničnění, svazující stranicou disciplínu, za jejíž porušení se vyškrtává a vylučuje, nadřazování stranických usnesení a sjezdových závěrů nad vlastní názor. OBČANSKÉ FORUM není strana s pevnými stanovami a ubíjejícím schůzovním rituálem. Cítím se s ním svobodně.

Protože OBČANSKÉ FORUM dosáhlo od listopadu více, než ostatní

hnutí a politické strany, nechlubí se balkóny a dávnými, dlouho zrozenými tradicemi.

Protože se OBČANSKÉ FORUM nebere smrtelně vážně a nepovažuje smích za znevážení.

Protože OBČANSKÉ FORUM jde do voleb nejen s jasným programem, ale také s osobnostmi, které plně garantují jeho splnění.

Protože mám děti a nechci, aby vyrůstaly v tom, v čem jsem pod osvědčeným vedením jediné strany vyrůstal já.

Protože chci žít ve svobodné zemi, neoddělené od ostatního světa osnatými dráty a berlínskými zdi ideologií, ve svobodné zemi krásné, zdravé a prosperující.

Protože chci žít s lidmi, kteří nebudou jen nositeli stranických legitimací, předem kádrováky určeného údělu a vědypřítomného strachu.

Protože věřím, že se budoucnost bude lišit od minulosti právě tím, že se bude jmenovat OBČANSKÉ FORUM a ne KSČ.

Vladimír Czumalo

Kandidátka Občanského fora za Středočeský kraj:

Kandidáti do Federálního shromáždění - Sněmovna lidu

1. Valtr Komárek, ekonom, Praha 5
2. Pavel Vandas, podnikatel, Dobříš
3. Michael Kocáb, hudebník, Praha 1
4. Stefan Gřrtler, Beroun II
5. Jiří Dienstbier, student, Praha 2
6. Pavel Sebek, lékař, Praha 2
7. Rudolf Hrušínský, herec, Praha
8. Miroslav Richter, chemik, Čáslav
9. Slavoj Marek, zootechnik, Mořina
10. Pavel Šimral, montér, Mělník
11. Josef Blecha, chemik, Kolín
12. Vlasta Chromá, Benešov
13. Martin Borovička, Praha 10
14. Emil Dvořák, chemik, Kralupy nad Vltavou
15. Karel Berkovský, Říčany u Prahy
16. Jan Záleský, učitel VS, Středokluky
17. Karel Blažek, učitel ZŠ, Uhlířské Janovice
18. Zdeněk Zdenko, metalurg, Kladno
19. Jan Dvořáček, Čerčany

Kandidáti do Federálního shromáždění - Sněmovna národů

1. Miloš Zeman, prognostik, Praha 2
2. Jaromír Patočka, prokurátor, Mladá Boleslav
3. Vladimír Mikule, právník, Praha
4. Zdeněk Brůžek, učitel SS, Rakovník
5. Petr Burián, herec, Praha 2
6. Jiří Bureš, duchovní, Vlašim
7. Miroslav Roček, Kladno II
8. Přemysl Setnička, ekonom, Říčany u Prahy
9. Jan Černý, veterinář, Krupá okr. Kolín

10. Václav Bubník, právník, Zdice
11. Jan Bebek, zootechnik, Kokořín
12. Alexej Ríha, stomatolog, Kutná Hora
13. Josef Vaník, učitel SŠ, Březnice

Kandidáti do České národní rady

1. Pavel Klener, lékař, Praha 1
2. Václav Fovočný, Tynec nad Sázavou
3. Vladimír Šuman, Čelákovice
4. Pavel Dušek, Praha 4
5. Milada Mařatová, Cernošice II
6. Vladimír Kolmistr, dělník, Kladno
7. Heřman Chromý, Mělník
8. Miroslav Šabata, Cernošice I
9. Josef Veselý, technik, Kolín II
10. Ondřej Gina, dělník, Rokycany
11. Václav Stieber, právník, Nové Strašecí
12. Čestmír Němec, Všetaty
13. Petr Pospíšil, učitel SŠ, Némčice
14. Karel Kříž, psychiatr, Kosova Hora
15. Josef Domes, lékař, Kutná Hora
16. Ivo Svoboda, matematik, Roztoky
17. Jitka Pačlová, lékař, Nymburk
18. Vladimír Rozlivka, zootechnik
19. Miroslav Hásek, výtvarník, Rožmitál p. Třemšínem
20. Jaromír Tupý, technik, Rakovník
21. Jiří Chalupecký, ekonom, Rakovník
22. Miroslav Kaláš, zemědělec, Sázava
23. Petr Konečný, Hořovice
24. Václav Splichal, právník, Kutná Hora
25. Jaroslav Srádko, architekt, Benešov
26. Stanislav Bolonský, učitel, Roztoky
27. Josef Vávra, Praha 4
28. Jiří Petíra, lékař, Nymburk
29. Zdeněk Pánek, agronom, Kolín IV
30. Jindřich Majer, Mělník
31. Jan Silber, lékař

Rozhovor

Kukátko: Protože uplynuly čtyři měsíce, což je více jak stodenní doba hájení, jdeme se zeptat, pane předsedo, jak se Vám podařilo splnit Vaše předsevzetí a sliby.

dr. Růžek: Slíbil jsem, že budu garantovat průběh svobodných voleb v obci a snažím se tento slib dodržet. Myslím, že zástupci všech politických stran a sdružení to mohou potvrdit. Co se týče sloganu "Dr. Růžek - záruka prosperity", chybí k jeho naplnění ještě spousta věcí, které bohužel nejsou v mé kompetenci. Může je vyřešit čas, federální shráždění a podnikaví občané.

Kukátko: Zatím to vypadá tak, že se Vám podařilo zlikvidovat hostinice v levobřežní části Dobřichovic. Nemí v tom záměr či pomsta Brunšovská?

dr. Růžek: Hostinec Na Staré poště byl uzavřen vzhledem k plánované rekonstrukci a přístavbě hotelu. Hostinec Na vlnici jsem vskutku "zlikvidoval", ale proto, že představa Jednoty o podnikání v obci, ale hlavně personální obsazení neslibovaly nic vábného. Roční nájem z restaurace činil 11.000 Kčs a poskytnuté služby se blížily balkánským poměrům.

Kukátko: Přesto restaurace fungovala, zatímco nyní zeje prázdnotou. dr. Růžek: Jednota měla v objektu podnikat podle výpovědi do 30.6.90. Vzhledem k personálním změnám předčasně zkrátila výpovědní lhůtu a umožnila UVD Dobřichovice převzít objekt v polovině května. O celkové devastaci objektu není třeba podrobně hovořit, návštěvník se mohl přesvědčit sám. V současné době urychlené probíhají projekční práce a příprava k rekonstrukci interiéru tak, aby příští provozovna mohla poskytovat služby minimálně na úrovni kvalitní restaurace III. cenové skupiny. Objekt bude napojen na kanalizaci, odpadnou tedy přivály fekálií do sklepa. Rozšíří se zázemí restaurace /sklady a sociální zázemí/, sál v 1. patře bude sloužit jako jídelna a jako klubovní a spolková místnost s obsluhou. Projekt uvažuje i se zavedením zahradní restaurace v nyní zanedbaném dvoře. Hospodářská smlouva s UVD zní na 30.000 Kčs ročně. Přes všechny potíže budu usilovat, aby byl hostinec otevřen začátkem července, dříve to není možné. Chce-li mít služby na úrovni, musí se tomu jistý čas obětovat. Kukátko: Narazil jste na problém rekonstrukce objektu Na staré poště, jaká je situace nyní?

dr. Růžek: Při MNV vznikla pracovní skupina, která vede jednání s investorem, jímž je JZD Chýně. Investorovi byly předloženy podmínky, za nichž je obec ochotna investici na svém katastru realizovat. Základní podmínkou je spoluúčast na podnikání, další pak dostatečné a průkazné doložení, že investor má dosti prostředků k dokončení investice. Ostatní podmínky mají technický charakter. V současné době vstupuje do hry základní faktor, zda totiž JZD vůbec bude podnikat tímto způsobem, resp. zda JZD Chýně nepostihne osud "mateřských" Slušovic. Vše ukáže nejbližší doba.

Kukátko: Když se prokáže, že JZD Chýně v Dobřichovicích stavět nebude, co budete dělat pak?

dr. Růžek: Je zadána urbanistická studie na řešení levobřežní části Dobřichovic. Měla by ukázat, co Dobřichovice "snesou", tzn. co je vhodné pro rozvoj obce. Pracovní skupina již

stanovila podmínky pro investiční činnost na místech objektu Na Staré poště a uvažuje se o dalších eventualitách v místech křižovnického statku. Víme, že v obci si nemůžeme dovolit rozvoj průmyslu, ale služeb v návaznosti na turistický ruch a potřeby občanů. Během června by měly být všechny podklady pohromadě tak, abychom mohli dát dohromady představu o budoucím rozvoji obce. Pak začneme hledat investory, kteří by konvenovali našim požadavkům.

Kukátko: Dovolte, abychom se vrátili zpátky k prosperitě. Jak chcete zajistit, aby občané podnikali?

dr. Růžek: To nelze zajistit jinak než ekonomickým tlakem, který bohužel MNV vyvinout nemůže. Předtěte si pozorně článek p. E. Geisslera o předválečném podnikání v obci a vydejte se dům od domu a dosvědčíte mi, že nebytové prostory, které přinášely zisk, rozumně obživu, se proměnily v obyváky, dílny nebo garáže. Obec nemá ani prostředky k stimulaci podnikání, ani dostatek objektů, kde by soukromé podnikání šlo provozovat. A pokud se vyskytnou, /vila MV či čp, 204/ pak se ozvou hlasy, které je chtějí využít naprosto neekonomicky zase jen ke spotřebě, nikoli k zisku. Je mi z toho kolikrát až smutno a neveselo, pomyslí-li si, že s takovou úvahou chce někdo vstoupit do tržní ekonomiky.

Kukátko: Sliboval jste při svém nástupu do funkce, že budete pravidelně informovat obec o činnosti MNV. Splnil jste svůj slib?

dr. Růžek: Myslím, že ano. Ve vitríně MNV proti škole pravidelně vyvěšujeme zápisy z Rady MNV i plenárního zasedání. K rychlé informaci slouží místní rozhlas, který ovšem nepovažují za prostředek vhodný k dlouhé recitaci. Pokud je občan něco podezřelého či nejasného, má plné právo jít na MNV a zeptat se, jak se věc má.

Druhá strana mince je "dobřichovická septanda", která pracuje na plné obrátky a přispívají k ní i ti, kteří by měli věci vyjasňovat, ne zamlžovat. A tak se dozvídám, že šmahem vyřším bytovou otázku jedněch na úkor druhých, že si kdosi v radě MNV dělá záslusk na domek pí. Bártlové, atd., atd. Léta reálného socialismu a lokažská povaha Čecháčka jsou děbelskou zbraní, která je občas schopna zavraždit lásku, pravdu i víru, důstojnost člověka i cit pro spravedlnost.

Kukátko: A, co strany, resp. občané? Jak se Vám s nimi úřaduje?
dr. Růžek: Obdivuhodně demokratický je ten náš lid, pokud se to týká jeho prospěchu. Když si někdo na černo postaví dům, garáž,

topení, zabere kus cizího nebo obecního pozemku a je povolán k zodpovědnosti, pak je MNV rejdištěm konzervativních komunistických žívlů. Když přijde mimo úřední hodiny a chce razítko mezi dveřmi na převod majetku nebo povolení ke stavbě a nedostane je, je překvapen a znechucen byrokratickým přístupem. Sametové revoluce byla především protě, aby si každý mohl dělat, co chce. To je zřejmá představa demokracie!

Kukátko: Co s tím?

dr. Růžek: Poskytnout informaci, že národní výbor tvoří poslanci. Že komise MNV jsou od toho, aby o věcech rozhodovaly a nesly odpovědnost. Občan má právo se odvolat v případě, že se cítí poškozen, ale povinnost respektovat rozhodnutí MNV. Toto plénum bude postupovat naprosto nekompromisně v zájmu obce a já se budu snažit, aby pravidla hry byla jasná a každému srozumitelná. Konkrétní lidé rozhodují o konkrétních věcech. Předseda řídí národní výbor a zastupuje je jej navenek, tajemník řeší a odpovídá za běžnou denní agendu. Národní výbor jsou - opakují - především poslanci s nezastupitelnou pravomocí.

Kukátko: A jsme u principu voleb a výběru stran a kandidátů. Chcete se k tomu vyjádřit?

dr. Růžek: Rád. Už z předchozího vyplývá, jak je důležité volit správné lidi na správná místa. Důležitá jsou ovšem kritéria výběru. Příklad: zloděj si za hlídače vybere raději opilce a lenocha. Dělníci si za mistra zvolí toho, kdo je nebudě honit a nutit pracovat. Jenže ouha! Lenoch nic nezarádí, a když zloději všechno rozkradou, pak těžko z čeho brát. Takže vzorec asi zní: Demokracie končí na prahu pracoviště, kde by měla platit přísná osobní odpovědnost, podřízenost a pracovní kázeň, opřené o přirozenou autoritu a schopnost vedoucího, ředitele, atd. Jsme schopni to rychle vstřebat a ještě rychleji zavést a dodržovat? Jsem si jist, že pouze ekonomický zákon a žádný jiný je schopen toto zajistit.

V Dobřichovicích volby proběhnou ve třech okrscích /sokolovna, ZŠ, Karlík/a budou je řídit tři samostatné volební komise, složené ze zástupců politických stran a zapisovatele z rady MNV. Podrobnosti budou včas zveřejněny místním rozhlasem i na vývěskách MNV. Prosím občany, aby věnovali volbám pozornost zejména proto, že se jedná o budoucnost této republiky, o budoucnost každého z nás.

Kukátko: Předpokládáme, že máte jasno v tom, koho a jakou stranu budete volit. Jaký je váš vztah ke KSČ, straně, která po léta určovala a řídila chod této společnosti?

dr. Růžek: Tahle otázka by stála za esej. Je mi jasná vzájemná závislost aparátu a majetku strany, je mi jasná revanšistická a pomstychtivá politika těch, kteří byli zbaveni privilegií. Není mi však jasná pozice členské základny, tvořené normálními, obyčejnými lidmi, našimi sousedy a spoluobčany. Po odhalení a definování všech těch zločinů a hrůz, jichž se komunistické hnutí, včetně KSČ, dopustilo, připadá mi absurdní, že je někdo schopen připnout si na kabát z ostudy a hany stranický odznak. Myslím, že poctiví lidé by se měli rozejít s doktrínou a ideologií KSČ, a věřili v nutnost existence levicové strany, pak si najít jinou. KSČ má právo na existenci, ale jako odrazující příklad totality a despotie. Doufám, že se národ nenechá oklamat novou fasádou na starém kriminálu.

Kukátko: Vidíte pro členy KSČ nějaké osobní východisko, aby nezůstali na pozicích uražené ješitnosti či nezabloudili v beznaději?

dr. Růžek: Ano, vidím. Vidím je v pokání. V pokání za uplynulých čtyřicet let, během nichž způsobili zlo a neštěstí, v pokání za zničenou zem, otrávený vzduch a jedovatou vodu, v pokání za zničenou morálku a destrukované mezilidské vztahy. To pokání zní: smysluplná práce, užitečná činnost a společensky prospěšná aktivita zbavená postranních úmyslů. V tom vidím šanci pro návrat těch, kteří se zpronevěřili humanitě, do společnosti slušných lidí.

Kukátko: Děkujeme za rozhovor.

SPOZ

Kromě řady komisí pracuje na MNV Dobřichovice také subkomise "Sbor pro občanské záležitosti" - ve zkratce SPOZ. Podle směrníc a ustálených zvyklostí se členové této subkomise věnují občanům zejména při významných životních událostech. Známe z vlastní zkušenosti, či alespoň z fotodokumentace vyvěšované ve skřínce MNV u školy, vítání novorozenětek a schůzky s důchodci. SPOZ se účastní svateb konaných v obřadní síni MNV, uvádí "do života" mládež při předávání občanských průkazů a loučí se za obec s branci nastupujícími vojenskou službu. Tradicí se stalo loučení dětí s mateřskou školou před vstupem do školy základní. Se SPOZ-em se můžete setkat u "zlatých svateb" - s

jeho členové vás jistě navštíví s přáním všeho dobrého, až budete slavít nějaké vyšší "kulaté" životní jubileum.

Zdá se tedy, že sbor pro občanské záležitosti vůbec nevychází z oslav a radovánek. Málokdo si uvědomí, že se za výčtem těchto slavnostních událostí skrývá mnoho práce. Hodně práce bylo - a podle mého názoru ještě více bude.

Když se zamyslíme nad samotným termínem "občanská záležitost" - uvědomíme si širokou škálu událostí, starostí a situací, které jsou určitě záležitostí občanskými, protože se dotýkají nás jako občanů, členů naší komunity, obyvatel tohoto státu - a v něm právě Dobřichovic. Domnívám se, že budeme muset věnovat více pozornosti i takovým záležitostem, které jsme doposud trochu opomíjeli. Snad jsme spolehali na to, že konkrétní "bolesti" našeho života vyřeší speciální komise - bytové, sociálně-zdravotní, obchodní atd. Tyto komise řeší však speciální problémy, které už vykrystalizovaly do konkrétního požadavku občana vůči obci.

K spokojenému životu v obci je zapotřebí věšeho víc. Musíme se navzájem lépe znát, rádi bychom měli pocit, že "nejsme sami" a že každý z nás je pro obec nějak důležitý. SPOZ se pokusí udělat něco i v této oblasti. Víím, že je to těžké, ale zároveň i potřebné. To, co náš život příliš neobohacuje, jsou věci, které nás obklopují. To, co může život naplnit, jsou vztahy mezi lidmi. A právě ty se musíme učit pěstovat, uchovávat a rozvíjet.

Myslím, že by se SPOZ měl zabývat kromě dosavadní práce i jakýmsi "výzkumy veřejného mínění", besedami s různými skupinami občanů a prostě všemi stránkami života v obci. Snad se někde "bude plést do řemesla" trochu i jiným komisím, ale to považuji za menší chybu než opomenout cokoli, co by mohlo přispět ke zvýšení úrovně občanského života. Přeji si, abychom se v Dobřichovicích skutečně cítili dobře - a "doma".

Alena Šarounová

POSTŘEHY

BYL T. G. M. V DOBŘICHOVICÍCH ?

V krásných listopadových dnech jsem si koupil knihu, kterou jsem vám chtěl již tehdy doporučit. Ve víru událostí jsem na to jaksi zapomněl. Nevadí, je stále ještě na trhu. Nakladatelství Melantrich vydalo knihu Marie Prusačkové - Honzíkové K d y ž h o ř í o b r a z y s podtitulem Vzpomínky. Nejde o paměti v pravém slova smyslu. Autorka se nesoustředila

na výpověď o sobě, vypovídá o svém druhém muži Karlu Honzíkovi.

Karel Honzík si vydobyl pevné místo nejen v dějinách české moderní architektury /z jeho díla připomeňme alespoň palác Všeobecného penzijního ústavu v Praze, sloužící dnes odborovým svazům, který projektoval spolu s Josefem Havlíčkem/. Honzíkovo teoretické dílo, především kniha *Tvorba životního slohu*, přesáhlo svým významem rámec české teorie architektury a estetiky a je dodnes tím nejlepším, co u nás na tomto poli vzniklo. Karla Honzík najdeme také mezi nečetnými českými spisovateli, kteří se věnovali žánru science fiction. Nemáme dosud Honzíkovo monografii, obraz jeho osobnosti, rekonstruovaný několika časopiseckými studii, dokreslující především jeho vzpomínky, vydané pod titulem *Ze života avantgardy* v roce 1963. Vzpomínková kniha Marie Prušákové-Honzíkové je tak nesmírně cenným příspěvkem dalšímu poznání osobnosti a díla Karla Honzíka.

Kniha *Když hoří* obrazy není ale vzrušující četbou jen pro zájemce o českou moderní architekturu. Svou literární hodnotou daleko převyšuje běžnou úroveň memoárové literatury, nepřináší jen cenná fakta, dokáže evokovat atmosféru míst, navštívených v cizině, ducha intelektuálního prostředí meziválečných let. Proč ale knihu doporučuji dobříchovickému čtenáři? Několik kapitol je věnováno dobříchovickým pobytům manželů Honzíkových. Znovu s řadou cenných věcných údajů i působivým přiblížením válečné atmosféry a genia loci.

Následující malá ukázka, v níž Marie Prušáková-Honzíková vzpomíná na jednu ze svých návštěv ve vile generála Pellé, připomíná jednak dobříchovické pobyty malířky a grafičky Zdenky Braunerové, jednak návštěvu T.G.Masaryka v Dobřichovicích. Paní Pellé vypravuje o Zdence Braunerové: "Moc mi tady chybí! Jezdila sem k nám často, vždycky nadlouho. Snesla se kupodivu dobře i s generálem. Myslím tím vzdor jejich rozdílným politickým názorům. Pro Zdenku končily dějiny dobou, kdy žil její otec, poslanec českého sněmu - monarchií. Představovala si ovšem monarchii naši, vlastní, s českým králem, navazující na naši historii. O království jsem podle ní měli usilovat."

Proto o politice nikdy s generálem nemluvila, když bydlela u nás, byla politika tabu. Ale jednou jsme přece jen narazili... Generál dostal od prezidenta Masaryka fotografii s věnováním, když ještě ji někde mám. Tu fotografii jsme museli sundat ze stěny, pak k nám pak Zdenka přijela. Nebyla by s ní pod jednou střešou. Pak jednou, myslím, že to bylo asi tak dva tři roky poté, co nám pre-

zident fotografii věnoval, chtěl přijet sem na venkov k mému muži na návštěvu. Nevím už, při jaké příležitosti, ale čekali jsme ho. Že náhodou u nás v té době bydlela Zdenka, nebylo na překážku, odjela na ten den do Prahy. Ale co fotografie? Vzpomněli jsme si na poslední chvíli. Sundali jsme obraz, který visel na jejím místě, a dali jsme tam fotografii.

Když prezident přijel, procházel se po bytě, prohlížel si obrazy. Uviděl fotografii a zasmál se: "Pověsili jste ji sem na moji návštěvu? To přece nebylo zapotřebí!"

Kolem fotografie bylo totiž na stěně jasně vyznačené světlé místo ve tvaru většího obrazu, nedalo se popřít, že tam viselo něco jiného... Vidíte, jaká je chyba, když se dlouho byt nemaluje... Ale já malování bytu nenávidím. Nedalo se nic dělat, museli jsme s pravdou ven. Prezident se ten den historkou dlouho bavil. On i Zdenka byli už staří lidé, oba jen pár let před smrtí..."

o

O klubu "D".

Na sklonku minulého léta vznikl v naší obci nový klub - klub důchodců. Jeho cílem je umožnit všem starším občanům setkání, trochu zábavy a poučení, lepší poznání našeho širšího domova i svých spoluobčanů. Přes velmi omezené možnosti /chybí nám vlastní místnost, scházíme se zatím pouze jedenkrát v měsíci - a přijde-li nás více, není v sále Pod vinicí "hnutí" a nezbývá než sedět pěkně na svých židlích, popíjet čaj a do programu zasahovat jen svým hlasem/ se činnost klubu díky ochotě a vytrvalosti členů zdárně rozvíjí.

Kromě literárních chvílek /"povídání o kramářské písni", "čtení ze starých čítanek", "čtení z Apokryfů" a připomínek významných dní roku /vánoční: "Den, kdy se narodil", velikonoční zvyky/ stále častěji vystupují semí členové klubu s vyprávěním o svých životních příhodách a odpovídáním na dotazy v besedách, které řídí Doubravka Ryšavá, s kulturními drobnostmi - a v únoru dokonce s inscenovanou podívanou. "Dabi" Kapíková přednášela z paměti celého Havlíčkova Krále Lávrů. Krále vytvořil na scéně František Bobek, českého muzikanta a matku holiče Kukulína Jindra Bobková. O hudební doprovod se postarali vnuci B.Kapíkové. Toto vystoupení jsme předvedli ještě v domové důchodců, abychom udělali radost i dalším babičkám a dědečkům.

K velikonočnímu posezení nám přijela zaspívat z Prahy rodina Tučanova - Jana a Jindra - žáci 5. třídy a Zdenka ze 4. třídy základní školy. Za doprovodu kytary předvedly děti krásné národní písně - a řadu dalších spolu s rodiči - i s našimi babičkami a dědečky. Myslíme, že nám zaspívají ještě mnohokrát.

V květnu jsme si vyjeli autobusem na Mořinu - a v květnu chceme vidět rozkvetlý park v Průhonících. Plánů je plno. Nechcete se našich konání také zúčastnit?

Po dosavadních zkušenostech je patrné, že by se práce klubu měla rozšířit. Ideální by bylo scházet se i jen tak "k popovídání a na televizi", kdykoli někdo pocítí potřebu setkat se se známými. Tuto možnost zatím ještě nemáme. Přesto - doufám - od podzimu pro zájemce uspořádáme cykly přednášek a setkání mimo schůzky celého klubu. Půjde o další sebevzdělávání v oblastech, které budou skupinu penzistů zajímat /např. nejstarší dějiny, boje o rukopisy, vývoj architektury, hudební nástroje, nové poznatky v biologii .../

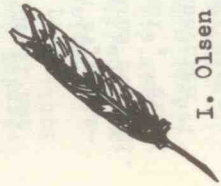
A co byste řekli takovému táborečku pro důchodce či taneční zábavě "pouze pro více dospělá"? Co na tom, že by tam bylo pravděpodobně víc muziky pro pamětníky než křepčení?

Starší by měli jít těm mladším příkladem. Říká se, že s věkem přichází moudrost. Nezapomínat vedle vážných stránek života i na umění hrát si pro radost svou i těch druhých - to je velmi moudré, nemyslíte?

Alena Šarounová

Z A U T O R S K É L Í H N Ě K U K Á T K A

Kaktus

I. Olsen vstal. Pak se mu najednou zachtělo spát. Ale ciferník jeho harmonogramu byl neúprosný. Protřel si oči, ale pak si vzpomněl, že je to neslušné a že dle zákonů planety Fa musí vstát a umýt se. Olsenovi se zatočily oči. Kdo to vše vymyslel, abych se nejedříve umyl a potom si teprve utřel oči. Jeho osobní robot však na něj zavolal: "Je to rozkaz největšího Milji, on poroučí v zájmu všech lidí." Olsenovi bylo špatně, a proto spolknul uklidňující prášek. Ale robot řve dál: "Kdo polyká uklidňující prášek, poškozují hospodářství planety Fa, je to tudíž nepřítel nás všech." Olsen ho neslyší.

Olsen ho nechce slyšet. Lehne si do postele a přemýšlí. Jeho ro-

bot je zdrcen. Co si to Olsen dovoluje. V zájmu obyvatel planety Fa, ne, musím zavolat ústřednu.

Olsen vzpomíná. Těžko, ale přece jenom. Od doby, kdy vyhaslo slunce, musel mlčet. Strašlivý zmatek, klepe se mu brada. Měl manželku a dvě děti, Olu a Jorfu. Musel mlčet, ale teď? Poví jim to. Už to nejde vydržet. Hrne se to jako lavina, lavina děsu, smutku a hrůzy. Vzpomíná dál, na rostliny a na zvířata, na všechno krásné, když svítilo slunce. Ale protože nejvyšší vládce Milja je slepý, rozkázal vyhubit vše. A ten, kdo neuposlechně, půjde do dlaždic v zájmu všech obyvatel planety. Jediný Olsen neposlechl, přechovává doma květinu, sice má ostrý, ale nepíchá jako Milja a poručníci.

II. Otvírají se dveře a přicházejí členové dobročinného Miljova spolku. Vezmou Olsena a vedou ho velkou černou chodbou do Miljova paláce. "Máš doma květinu." "Nemám, "brání se Olsen a vzpomíná na květinu, které sice má ostrý, ale nepíchá. Milja sedí na křesle a směje se. Pod ním praskají Olsena bičem a pendreký. Na chladných dlaždicích mlátí Olsena tyčemi. Je svlečený a je mu zima, ale kde je květinu, nepoví. Po strašném výprasku ho vládčí před lidový soud. Na nejvyšším křesle sedí Milja a vedle něho soudci a advokáti. Za nimi je sál a v něm jsou lidé z planety Fa. Mezi nimi jsou strážci veřejného pořádku ve veřejném zájmu a členové dobročinného Miljova spolku. Jsou celí z oceli. Jenom myslí mají ze dřeva. Soud začíná:

Milja: "Poškozoval majetku Olsen se odsuzuje jednohlasně k výprasku. Co na to nejvyšší soudce?"

Nejvyšší soudce /Milja/: "Souhlasím, a co lidé?"

V zástupu: "Nee."

Potom se ozvou rány holemi a tyčemi. Všechni lidé volá: "Ano, " zuřivě ano.

III. Po výprasku se Olsen belhá domů. Jeho dům hoří. Olsen vběhne dovnitř a vynese květinu. Jeho sousem mu povídá: "Olsene, souhlasím s Tebou." Vtom přichází příslušník. Soused hodí po Olsenovi kámen. Olsen vezme květinu a odchází.

S nikým se nerozloučil.

Nechce.

Nemůže.

A jde a doufá v sladký sen. Že se rozsvítí slunce. Nám se už rozsvítilo.

Ā , 13 let

OSVĚTOVÁ BESEDA

Osvětová beseda v Dobřichovicích pořádá ve dnech 16.-29.července 1990 čtrnáctidenní polointernátní intenzivní kursy angličtiny, němčiny a francouzštiny pro mírně a středně pokročilé.

Cena kursu /6 hodin výuky denně/ je 840,- Kčs.

Možnost stravování /obědy v ceně asi 25,- Kčs/.

Kurs pro mírně pokročilé předpokládá absolvování tří ročníků školní výuky /ZŠ, střední nebo jazyková škola/.

Předběžné přihlášky s udáním typu kursu zasílejte do 20.6.1990 na adresu Helena Čapková, Jiráskova 613, 252 29 Dobřichovice.

Osvětová beseda v Dobřichovicích pořádá 7. července 1990 v 17.00 hodin v kostele sv. Prokopa a Martina v Karlíku recital kytaristy a skladatele Štěpána Reka.

Na srpen je připraven koncert Jany Lewittové a dvě výstavy. Přesné termíny a místa konání najdete v příštím čísle Kukátka.

INZERCE

Prodám sporák na propan butan, levně - v Dobřichovicích.

Zn.: tel. Praha během dne 2152990 - p. Reichlová

K 6/90 - 01

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O . Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ 14.3.1985 a registrováno pod číslem 321002586. Vydává UVD Dobřichovice ve spolupráci s kulturní komisí MNV v Dobřichovicích. Řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing.O.Němec. Tisk ČTK - Repro a OPS Praha 4. Vychází 1x měsíčně. Cena 2 Kčs. Uzávěrka tohoto čísla: 13.5.1990, uzávěrka příštího čísla cca 16.6.1990. Korespondenci adresujte na UVD Dobřichovice, redakční rada Kukátka, 252 29 Dobřichovice.